

Endnu skal jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, da jeg tror, det er en Sag, som har stor Interesse for os Landboere, og det er angaaende Rantonnementsøvelserne om Efteraaret. Var det virkelig ikke muligt at faa disse Øvelser paa en anden Tid af Aaret? Jeg tror, at den højtærede Krigsminister har for sit Bedkommende faa godt som nogen kunnet faa Bevis for, at det var en ubelig Tid at holde disse Øvelser paa, siden man har maattet give Udsættelse det ene Aar efter det andet paa Grund af Høsten. Den ærede Minister har jo sit Domicil i den samme Landsdel som jeg, og jeg tror nok, vi kunne blive enige om, at vi Syder have grumme liden Udsigt til at være færdige med vor Høst, naar disse Øvelser begynde. Hvis vi have en kold og vaad Sommer, have vi maaste endnu ikke faaet begyndt paa Høsten til den Tid, og en paa Grund af Vejret blot noget ustadig Høst vil ikke kunne blive færdig til den Tid. Hvis vi skulle have disse Kunst og Anstalter — og dem slippe vi ikke for, saa længe vi have dette System — hvis vi virkelig skulle blive ved at lege Soldat, hvis det ikke kan være andet, kunde vi saa ikke faa dem paa en saa lidt byrdefuld Tid som muligt? Jeg vil spørge den højtærede Minister, om der ikke skulde være Tider paa Sommeren, hvor det vilde være heldigere for Landbrugerne og ogsaa heldigere for Mandskabet, thi det har den højtærede Krigsminister Ret i, at hvis vi udsætte Øvelserne til September Maaned, saaledes at de komme til at være noget ind i Oktober, vil det med det klamme og fugtige Vejr, som vi ofte have, kunne være meget uheldigt for Mandskabet at foretage dem. Jeg er vis paa at udtale mange Landmænds Ønske, naar jeg gør den Henstilling til den ærede Minister, om det ikke var muligt at faa disse Spilopper henlagte til en anden Tid. Jeg har ikke den mindste Tro paa Danmarks militære Mission. Derfor anser jeg det hele for en Lege Soldat. Det er klart, at vi ad den Vej ikke udrette noget. Derfor er det ogsaa min Mening, at Maalet er, at Fæstningen jævnes med Jorden, og jeg haaber ikke at skulle leve den Tid, hvor jeg ikke kunde være med til at sætte mig det som Maalet. Nu tales der om, at Fæstningen er en Kendsgerning, den staar der nu en Gang, og derfor maa vi ogsaa indlade os paa de øvrige Spørgsmaal (Udbrudelse). So, det ærede Medlem fra Alsens udtalte netop, at Fæstningen stod, og det have vi ogsaa hørt fra Højre end. — Jeg har et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Jeg paastøner, at den ærede In-

denrigsminister har, som det ses af Anmærkningerne til Finansloven, Till. A. Sp. 583—86, foreløbig taget alle de Hensyn som billigt kan forlanges til de Andragender, som indkom i sidste Samling angaaende disse Hjemstedsbeviser i den sydlige Del af Sjælland. Det er en Sag, som er af største Interesse for alle de Kommuner, som ligge langs med Grænsen. I forrige Samling havde jeg den Ære sammen med de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Bluhme) og fra Kolding (Verg) at indbringe et Andragende fra en Række Sogneraad langs Sydgrænsen af Danmark om at faa disse Forhold ordnede navnlig vedrørende Skolevæsenet, og nu har da den ærede Indenrigsminister paa dette Finanslovsforslag optaget en Bevilling, som jeg antager er en Begyndelse, nemlig paa 2,400 Kr., til disse Forhold i disse Kommuner, som blive bebyrdede med disse Hjemstedsbeviser. For saa vidt er jeg fuldstændig tilfreds med den ærede Ministers Handlemaade i denne Sag. Dengang da denne Sag behandlede her i Tinget, var den ærede Indenrigsminister imidlertid ikke til Stede, men det ærede Medlem fra Storehedinge, som dengang var Kultusminister, og jeg tillod mig da paa disse Andrageres Begne at rette den Opfordring til den ærede Minister, om han ikke mente, at der var Grund til, at vi fik noget ændret i den Hjemstedsbevislov, vi have her i Danmark. Kultusministeren kunde ikke paa Indenrigsministerens Begne svare derpaa, men Sagen er, at denne Lov er ikke saa lidt gammel, vi have ikke gjort saa faa Erfaringer i den lange Tid siden 1864, og derfor tillader jeg mig at spørge den ærede Indenrigsminister, om den ærede Minister ikke finder Anledning til at tage under Overvejelse, maaste bedst ved at forhøre de kommunale Autoriteter i de paagældende Egne, om vi kunde faa en Ændring i Hjemstedsbevisloven. Jeg tror, at der fra alle Sider uden Hensyn til politisk Farve er Ønske i den Retning i den sydlige Del af Nørrejylland. Jeg paastøner den søgte Bevilling om Tilskud til Ribe Byraad, og jeg vil ogsaa tillige spørge den ærede Indenrigsminister, om han ikke anser det for heldigt, at vi efter de gjorte Erfaringer faa en Ændring i Hjemstedsbevisloven. — Saa har jeg for mit Bedkommende paa dette Stadium af Forhandlingerne ingen yderligere Bemærkninger at gøre. Jeg tror, at efter det Spor, som det ærede Medlem fra Alsens ved sine stærke og temmelig bitre Udsald mod Folk, som dog kunne kaldes hans politiske Meningsfæller, har ført Forhandlingerne ind i, vil denne Finanslovs første Behandling blive en Del forlænget. Hvis det